

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การให้บริการทางการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กทุกคนเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ปี พ.ศ. 2542 เป็นปีการศึกษาเพื่อคนพิการ โดยคณะรัฐมนตรีได้อนุมัตินโยบาย คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียนและประกาศเป็นนโยบายต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 เป็นต้นไปว่า “คนพิการทุกคนต้องได้เรียน โดยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม” (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 3 - 4) และการพัฒนาการศึกษาเพื่อคนพิการในระยะที่ 5 ปี ไว้เมื่อ พ.ศ. 2545 - 2549 ว่า จำเป็นต้องมุ่งเน้นให้เกิด “ขยายโอกาสให้คนพิการทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานสิบสองปี พัฒนาคูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ พัฒนาหลักสูตร นวัตกรรมสื่อ และเทคโนโลยี การเรียนการสอนสำหรับคนพิการให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของคนพิการแต่ละประเภทที่จะช่วยให้คนพิการสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และเต็มศักยภาพ ให้ครอบครัว ชุมชน เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมจัดการศึกษาให้กับคนพิการ ให้สถานศึกษา หรือหน่วยงานบริหารการศึกษาเพื่อคนพิการ มีการประกันคุณภาพ คนพิการมีความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพได้ตามศักยภาพพึ่งตนเองได้ และมีระบบการจัดการที่ครบวงจร” (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 4) รัฐได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 10 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับเด็กพิการในวรรคสองให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการและการได้รับความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาคามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 5)

จากสาระสำคัญในกฎหมายและนโยบายดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนประถมศึกษา
ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษ
แบบเรียนร่วมขึ้น โดยรับนักเรียนที่มีความต้องการประเภทต่าง ๆ เข้ามาเรียนร่วมกับนักเรียน
ปกติตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับ
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โรงเรียนบ้านผักหนาม เป็นโรงเรียนขนาดกลาง ตั้งอยู่
ในเขตอำเภอกระนวน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันได้ดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียน
ร่วมมาตั้งแต่ ปีการศึกษา 2547 - 2549 ตามโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม
โดยมีจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วม ปีการศึกษา 2549 มีนักเรียน
ทั้งหมด จำนวน 339 คน นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม จำนวน 25 คน ในจำนวน
นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมมีกลุ่มนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับ
เรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาด้านการอ่านจำนวนนับและตัวเลข จำนวน 7 คน

การจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้ ต้องเน้นความเข้าใจมากกว่าความจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีการฝึกฝนทักษะ
ต่าง ๆ ซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่อง มีการแบ่งจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นข้อย่อย ๆ เพื่อให้ง่ายต่อ
การเรียนรู้ และประเมินผล (Sedlak and Sedlak, 1985 : 8 - 13) และเด็กที่มีความบกพร่อง
ทางสติปัญญา ไม่สามารถเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ ได้เท่ากับเด็กปกติในเวลาใกล้เคียงกัน และ
เนื้อหาบางอย่างก็อาจยากเกินไป นอกจากนี้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับ
พอเรียนได้นั้น ส่วนมากจะมีอายุสมองต่ำกว่าอายุจริง ประมาณ 3 - 4 ปี ในระดับอนุบาลและ
ประถมต้น ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนสื่ออุปกรณ์และเทคนิค
กระบวนการให้เป็นพิเศษโดยเฉพาะ (ศรียา นิยมธรรม, 2541 : 228)

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ระดับ
ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประเภทบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โรงเรียน
บ้านผักหนาม โครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ขอนแก่น เขต 4 ที่สำคัญคือ ไม่เข้าใจหลักการพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ได้แก่ การจำตัวเลข
การบอกจำนวนตัวเลข การอ่านตัวเลขฮินดูอารบิก ตัวเลขไทย และตัวหนังสือแทนจำนวน
ไม่ได้ ไม่สามารถเปรียบเทียบจำนวนนับ และนับเลขไปข้างหน้าหรือนับย้อนหลัง เรียนรู้
ช้ากว่านักเรียนปกติในชั้นเรียนมาก ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้

คณิตศาสตร์ต่ำกว่านักเรียนปกติ เมื่อนำไปให้นักจิตวิทยาศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น ตรวจสอบวิจัยระดับเซวี่ปัญญา ผลปรากฏว่า มีระดับ I.Q. ระหว่าง 52-69 (วัดโดยใช้คู่มือประเมินความสามารถทางเซวี่ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข : 2541) เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้

ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง จำนวน สามารถสอนได้หลายวิธี ดังที่ ศรีตลา คูตเคมีซ์ (2540 : 125) ได้ดำเนินการวิจัยการลดพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการเสริมแรงพฤติกรรมแบบคีย์เอ ในการทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนทั้ง 3 คนมีค่าความถี่เฉลี่ยลดลงในระยะที่ 2 (B₁) และระยะที่ 4 (B₂) เช่นกันคือเป็นระยะที่ให้การเสริมแรงพฤติกรรมแบบคีย์เอ ต่อคะแนนความถูกต้องของการทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการศึกษากันว่าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเสริมแรงพฤติกรรมแบบคีย์เอในการทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์ สามารถลดพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ และศรีสวัสดิ์ น่วมจะโป๊ะ (2542 : 56) ได้ใช้แบบฝึกหัดประกอบการสอน ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ในระดับก่อนประถมศึกษา ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้แบบฝึกหัดหลังการทดลองมีความสามารถทางการฟังสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น ในการแก้ปัญหาดังกล่าว ครูคณิตศาสตร์จึงจำเป็นต้องให้วิธีช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยเฉพาะการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง จำนวน จึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนควรมีสื่อ รูปแบบ และวิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสม ซึ่งจะช่วยเสริมการเรียนรู้ รับรู้ของนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์มีประสิทธิภาพ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านจำนวนนับ โดยการนำวิธีการผลิตสื่อมาใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสม เป็นแบบฝึกทักษะชุด “รูปภาพทราบจำนวนและตัวเลข” เพื่อสร้างความสนใจ และฝึกฝนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อันเป็นพื้นฐานของการอ่านจำนวนนับ และความหมายจากการอ่านภาพ

ให้สามารถจดจำ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งจะทำให้เกิดองค์ความรู้ วิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ ให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และยังเป็นประโยชน์กับผู้เกี่ยวข้องในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับต่าง ๆ ใช้การปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสม ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้แก่ประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

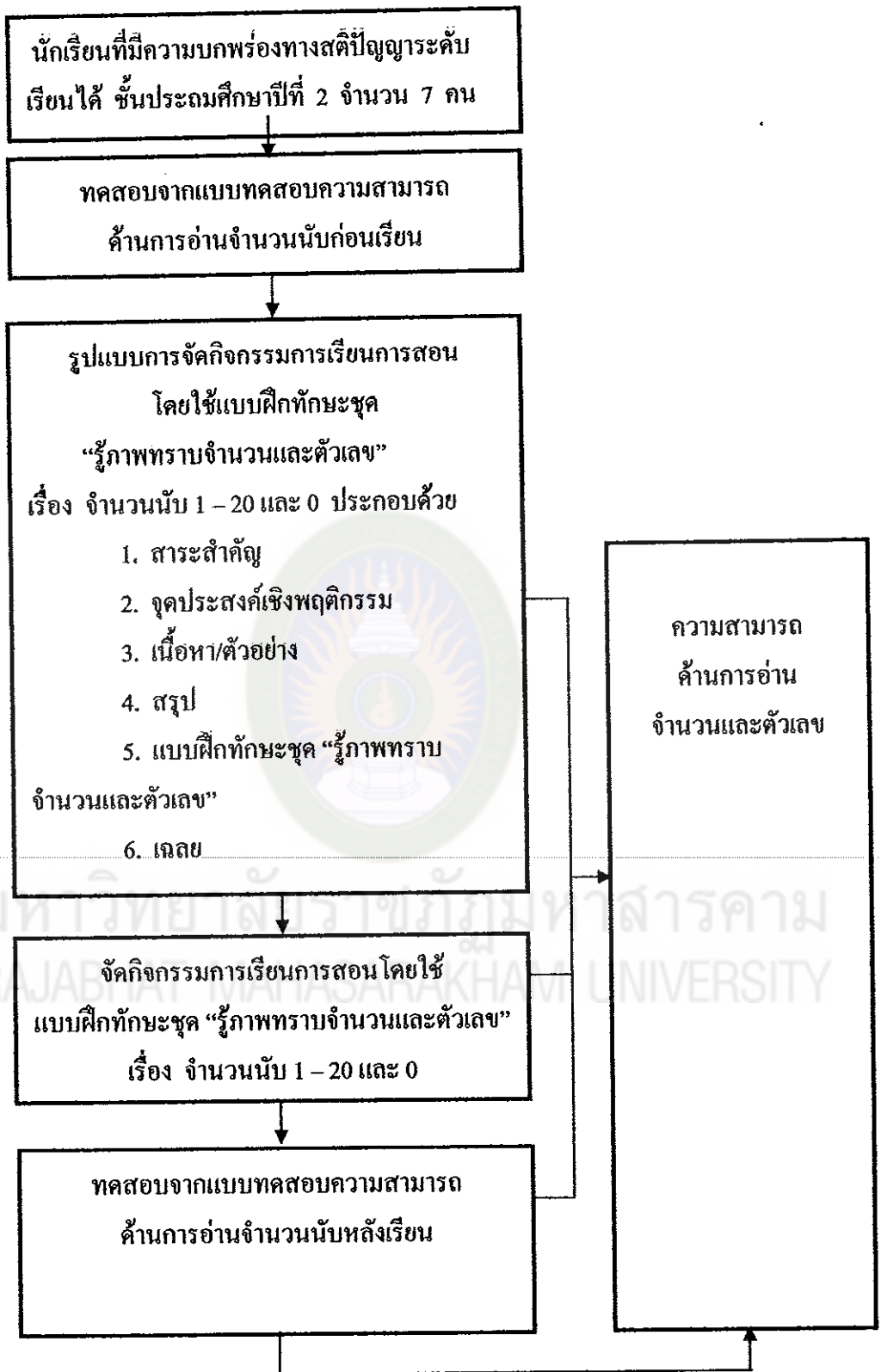
1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านการอ่านจำนวนนับ โดยใช้แบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” เรื่อง จำนวนนับ 1 – 20 และ 0 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจำนวนนับ ก่อนและหลังการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” เรื่อง จำนวนนับ 1 – 20 และ 0 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” เรื่อง จำนวนนับ 1 – 20 และ 0 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านจำนวนนับ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” เรื่อง จำนวนนับ 1 – 20 และ 0 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. แบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” เรื่อง จำนวนนับ 1 – 20 และ 0 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แสดงกรอบแนวคิดไว้ในแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ประชากร คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ ซึ่งมีระดับ I.Q. ระหว่าง 52 – 69 ที่ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ได้รับการตรวจวินิจฉัยจาก นักจิตวิทยา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น (วัดโดยใช้คู่มือประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาเด็กอายุ 2 – 15 ปี สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. 2541) กำลังเรียนร่วมในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านผักหนาม โครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากอนแก่น เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 7 คน ที่มีปัญหาทางการอ่านจำนวนและตัวเลข

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” จำกัดขอบเขตเฉพาะเรื่อง จำนวนนับ 1 – 20 และ 0 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ฝึกทักษะด้านการอ่านจำนวนและตัวเลข โดยเลือกจากจำนวนและตัวเลขที่สามารถสื่อได้ด้วยรูปภาพ จากคู่มือครูสาระการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ หนังสือเรียนคณิตศาสตร์ แบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมคณิตศาสตร์ และแบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ เล่ม 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 3 หน่วย ดังนี้ คือ หน่วยที่ 1 เรื่อง จำนวนนับ 1 – 5 และ 0 หน่วยที่ 2 เรื่อง จำนวนนับ 6 – 10 และหน่วยที่ 3 เรื่อง จำนวนนับ 11 – 20

3. ระยะเวลาในการทดลอง การทดลองครั้งนี้ ดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นแผนย่อย 27 แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” จำนวน 27 ชุด ใช้เวลาทดลองแผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ทดลอง จำนวน 27 ชั่วโมง ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ทั้งนี้ไม่รวมเวลาทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียน

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนอ่านจำนวนนับ 1 – 20 และ 0 โดยใช้แบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข”

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการอ่านจำนวนนับ 1 – 20 และ 0

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ หมายถึง ภาวะที่มีสมองหยุดพัฒนาหรือได้ไม่เต็มที่ ทำให้เกิดความจำกัดทางด้านความสามารถทางสติปัญญาในระดับเขาว์ปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติในทุก ๆ ด้าน ร่วมกับความจำกัดทางด้านการศึกษา และทักษะการปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการในชีวิตประจำวัน ตามสภาพแวดล้อมของสังคมปกติ อาจจะมีหรือไม่มี ความผิดปกติทางกายหรือทางจิตร่วมด้วย ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ และการปรับตัวพฤติกรรมดังกล่าว แสดงให้เห็นก่อนอายุ 18 ปี

2. แบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” หมายถึง ชุดแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการอ่านจำนวนนับ 1 - 20 และ 0 โดยมีโครงสร้างประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา/ตัวอย่างสรุป แบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” และเฉลย ซึ่งใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้

3. ความสามารถด้านการอ่านจำนวนและตัวเลข หมายถึง ความสามารถในการอ่านจำนวนนับ 1 – 20 และ 0 ได้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจำนวนนับ 1 – 20 และ 0 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการเรียน

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” หมายถึง ประสิทธิภาพจากการสอนด้วยแบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” อัตราส่วนความรู้เปลี่ยนไปในเชิงเพิ่มขึ้น โดยศึกษาจากคะแนนในการทดสอบก่อนการสอน หลังการสอนแต่ละหน่วย และหลังการสอนครบทุกหน่วยแล้วพิจารณาความเปลี่ยนแปลง มีระดับประสิทธิภาพที่จะช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เกิดการเรียนรู้ โดยประเมินตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 มีความหมาย ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง คำร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะของนักเรียนขณะเรียนแบบฝึกทักษะชุด “รูปภาพทราบจำนวนและตัวเลข”

80 ตัวหลัง หมายถึง คำร้อยละของเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียน หลังจากเรียนแบบฝึกทักษะชุด “รูปภาพทราบจำนวนและตัวเลข”

5. จำนวน (Number) หมายถึง คำที่ใช้แสดงปริมาณว่ามากหรือน้อย เช่น 5 คน มากกว่า 3 คน จำนวนเป็นนามธรรม ซึ่งมนุษย์ทุกชาติทุกภาษามีความเข้าใจตรงกัน แต่ชื่อที่ใช้เรียกจำนวน “หนึ่งถึงยี่สิบ และศูนย์” ย่อมแตกต่างกันไปตามภาษาของชนชาติต่าง ๆ

6. ตัวเลข (Numeral) หมายถึง สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ใช้เขียนแทนจำนวนหนึ่งๆ เขียนแทนได้ด้วยตัวเลข 1 – 20 และ 0 ตัวเลขที่ใช้เป็นสากลในปัจจุบัน ได้แก่ ตัวเลขฮินดูอารบิก

7. จำนวนและตัวเลข หมายถึง สิ่งคู่กัน ในการสอนจะต้องเชื่อมโยงความคิดของเด็ก โดยการเริ่มนับสิ่งของที่เป็นรูปธรรม รูปภาพ บอกจำนวน 1–20 และ 0 ได้แล้วจึงเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์ตัวเลขแทนจำนวนสิ่งของที่นับได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะชุด “รูปภาพทราบจำนวนและตัวเลข” ของครูผู้สอนคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ และเพื่อประโยชน์ในการเรียนของนักเรียนต่อไป